

น้ำหนักของความจงรักภักดี

ธงชัย ประดับชนานุรัตน์

มีเรื่องเล่าว่า...

นานมาแล้ว คณะสตรีผู้เปี่ยมด้วยความจงรักภักดี เข้าทูลเกล้าถวายพระพานพุ่มขนาดใหญ่ ผู้เป็นหัวหน้าคณะได้กราบทูลต่อนางว่า

“พานนี้หนัก แต่ ความจงรักภักดีของ ผู้เข้าเฝ้า หนักกว่าพานนี้เป็นทวีคูณ!”

เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงรับพานพุ่มที่ถวายนั้นแล้ว ก็ส่งต่อจากพระหัตถ์ให้กับมหาดเล็ก พร้อมทั้งรับสั่งเชิงสัพยอกว่า

“อย่าลืมชั่งดูนะว่าหนักแค่ไหน จะได้รู้น้ำหนักของความจงรักภักดี!”

(จากหนังสือ เอกกษัตริย์อัจฉริยะ, พีระพงศ์ สุขแก้ว)

ผมอ่านเรื่องราวข้างต้นไปก็นั่งขำไป!

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ของเรา เป็นพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระอารมณ์ขันควบคู่ไปกับพระปรีชาสามารถและไหวพริบชนิดหาผู้ใดมาเทียบเคียงได้ยาก!

แต่สาระหนึ่งที่สะกิดใจผมในตอนนั้นก็คือ เรื่อง “ความจงรักภักดี”!

ในภาษาไทยคำนี้ หมายความว่า “ผูกใจรักด้วยความเคารพและรู้คุณ!”

ในพระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่อง “ความจงรักภักดี” ไว้หลายตอน อาทิ กษัตริย์ดาวิด ผู้ทรงจงรักภักดีต่อกษัตริย์ซาอูล ปฐมกษัตริย์แห่งอิสราเอลตลอดพระชนม์ชีพของพระองค์ พระองค์ทรงรัก เคารพและรู้คุณของกษัตริย์ซาอูลอยู่เสมอมา แม้แต่ในยามที่ซาอูลทรงประสงค์ร้ายหมายเอาชีวิตของพระองค์ก็ตาม ยิ่งกว่านั้นกษัตริย์ดาวิดยังทรงพอพระทัยอย่างยิ่งที่ได้เห็นประชากรของพระองค์จงรักภักดีต่อกษัตริย์ซาอูลเช่นดังพระองค์

พูดง่าย ๆ ก็คือ “ดาวิด” เป็นสุดยอดตัวอย่างของ “ความจงรักภักดี”

ดังเช่นในครั้งที่กษัตริย์ซาอูลและพระราชโอรสโยนาธานสิ้นพระชนม์ ในการศึก และชาวยาเบชกิเลอาดช่วยฝังพระศพของซาอูล กษัตริย์ดาวิดรับสั่งให้ผู้สื่อข่าวไปหาพวกเขาและตรัสว่า...

“ขอพระเจ้าทรงอำนวยพระพรแด่ท่านทั้งหลายในการที่ท่านทั้งหลายได้สำแดงความจงรักภักดีอย่างนี้ต่อซาอูล เจ้านายของท่าน และได้ฝังพระศพพระองค์ไว้

บัดนี้ขอพระเจ้าทรงสำแดงความรักมั่นคงและความเที่ยงธรรมแก่ท่านและข้าพเจ้าจะกระทำดีต่อท่านทั้งหลายเพราะท่านได้กระทำการนี้...”(2 ซามูเอล 2:5-6)

...และพระคัมภีร์ยังเล่าให้ฟังถึงเรื่อง คนเฝ้าเบนยามิน 3000 คน ผู้จงรักภักดีต่อราชวงศ์ของ กษัตริย์ซาอูล ซึ่งหันมาแสดงความจงรักภักดีต่อดาวิดผู้เป็นกษัตริย์องค์ใหม่ที่ยึดครองราชบัลลังก์ต่อ จากกษัตริย์ซาอูล(1 พงศ์สาวดาร 12:29)

สำหรับในประเทศไทย พสกนิกรชาวไทยทุกหมู่เหล่าเฝ้าพันธุและศาสนิกในทุกศาสนาต่างก็ แซ่ซ้องสรรเสริญพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ผู้ทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก และต่าง พร้อมใจกันแสดงความจงรักภักดีต่อพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในหลากหลายวาระและโอกาส แต่ ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือในวาระการ “เฉลิมฉลองการครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี” ของพระองค์ในวันที่ 9 มิถุนายน 2006 ที่ลานหน้าพระที่นั่งอนันตสมาคม!

คนนับแสนนับล้านต่างอดทนเฝ้ารอวินาทีที่พระองค์เสด็จออกสืบทอดพระ ราชทานพระบรมราโชวาทด้วยความจงรักภักดีภายใต้แสงแดดแผดเผาและความไม่สะดวกนานาประการ โดยไม่มี ใครบ่นหรือท้อแท้!

“ความจงรักภักดี” เช่นนี้แหละเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์จากบรรดามนุษย์ผู้เป็นประชากรที่ พระองค์ทรงสร้าง!

ดังที่พระธรรมสุภาษิตได้จารึกไว้ว่า.....

“สิ่งที่น่าปรารถนาในตัวมนุษย์คือ “ความจงรักภักดี!” และคนยากจนยังดีกว่าคนมูสา!” (สุภาษิต 19:22)

แต่ในความเป็นจริงไม่ใช่ทุกคนที่ปากบอกว่า “จงรักภักดี” จะ “จงรักภักดี” อย่างแท้จริง!

คุณคงคนเลื้อยเลื้อยที่มีทั้งคนดีและคนไม่ดีปะปนกัน!

ผมคิดว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ของเรากำลังทรงปรารถนาที่จะทราบจริง ๆ ว่า ความ จงรักภักดีที่พสกนิกรของพระองค์ (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณะรัฐบาลและข้าราชการทั้งหลาย) มีต่อ พระองค์นั้นหนักแค่ไหน!

เพราะสภาพการณ์และสถานการณ์ในปัจจุบันมีหลายคนที่มีอำนาจมีอิทธิพลต่างออกมาแสดง บทบาทที่ทำให้เกิดคำถามขึ้นในใจของคนไทยมากมาย (รวมทั้งในพระทัยของในหลวงฯ ด้วย) ว่า....

“คนเป็นอันมากป่าวร้องความ จงรักภักดี ของเขาเองแต่ใครจะหาคนสัตย์ซื่อ พบเล่า?” (สุภาษิต 20:6)

ใช่ครับ!

พระเจ้าทรงประสงค์ความจงรักภักดีจากประชากรของพระองค์!

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ก็ทรงปรารถนาความจงรักภักดีจากพสกนิกรของพระองค์!

ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้บริหารในองค์กร สถาบันหรือบริษัทต่าง ๆ ก็ต้องการความจงรักภักดีของ
คนในองค์กร!

แม้แต่ในครอบครัวหรือในคริสตจักรก็ต้องการความจงรักภักดีของสมาชิกภายในทั้งสิ้น!

หวังว่าในองค์กรหรือคริสตจักรที่คุณเป็นสมาชิกอยู่ จะพบคนสัตย์ซื่อผู้จงรักภักดีอยู่อย่างน้อย

1 คน

นั่นคือ ตัวของคุณเอง!

ข้อคิด : “.....ผู้ที่คิดการดี ก็พบความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์”

(สุภาษิต 14: 22)

แล้ววันนี้คุณกำลังคิดจะทำอะไรอยู่?

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 57 ฉบับที่ 312 กันยายน – ตุลาคม
2006, หน้า 4-6.